

[Glensgård]

og have et større tal ført ind på budgetreguleringskontoen.

Der kommer altså et underændringsforslag, som er stillet af én eneste årsag, nemlig at man skulle redde CD ud af den vanskelighed, som de selv havde bragt sig i. CD havde stillet et ændringsforslag til forsvarsministeriets budget, hvorefter man skulle bruge 100 mill. kr. mere, og det måtte man erkende nok var forkert. Så skulle man redde CD på en eller anden måde, og så kommer man altså frem til, at man kan gøre det på denne måde, som var en politisk markering, som hr. Palle Simonsen sagde, men som bogholderiteknic måske ikke var helt i orden.

Sådan handler fremskridtspartiet naturligvis ikke.

Så nævnte finansministeren, at han havde læst bladet Fremskridt, og det glæder mig da. Vi har også et dagblad, der hedder Sidste Nyt, som han kan tegne abonnement på, hvis han har interesse i det. Men jeg vil godt sige, at når han i bladet Fremskridt læser, at vi i løbet af en måned har de endelige tal klar, er det faktisk også skrevet ud fra en saglig betragtning, fordi det, der sker, er, at fremskridtspartiets ændringsforslag nu køres ind på vores EDB-maskine, og så kommer der nogle helt konkrete tal ud. De tal, jeg nu har stået og opgivet her for nogle tværgående konti på finansloven, ville hverken finansministeren eller jeg være i stand til at skaffe frem ved håndkraft. Det tror jeg finansministeren vil give mig ret i. Det er altså ikke så simpelt at sidde med 8.600 konti og så tro på, at ens finger fungerer, som den skal, på en regnemaskine. Det tror jeg de fleste vil erkende.

Derfor vil man se, at vores totale besparelser kommer ud i et, skal vi sige 100 pct. sikkert resultat. Vi ved naturligvis nok, hvad vores ændringsforslag får af finanspolitiske konsekvenser, men der er jo også konti på finansloven, som omhandler nogle få kroner, og jeg tror ikke, finansministeren mener, det har nogen særlig betydning for finanspolitikken, om der spares 287 kr. på en bestemt konto, men det er klart, vi vil ikke stille os op og sige, at vi gennemfører besparelser for 53 milliarder og så og så mange millioner kroner, og ende med 700 kr., og så kommer finansministeren og siger: ja men det var ikke 700 kr., det var 970 kr. Så billigt skal han ikke slippe om ved det.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at vi er indstillet på at hjælpe regeringen omkring budgetreguleringskontoen, men samtidig vil jeg slå fast, at den hjælp består ikke i senere at gennemføre regeringens besparelser på folkepensionen og på militæret.

Formanden:

Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi har fire timers afstemning foran os, hvis denne debat engang slutter, så nu tror jeg, vi må blive ved ordførerne.

Ingerlise Koefoed (SF):

Der er i debattens løb flere partier, der har angrebet vores ændringsforslag på forsvarsområdet ved at spørge, om vi mon forestiller os, at forsvaret kan nedlægges på 13 dage. Jeg vil tillade mig at opfatte det som et retorisk spørgsmål. Alle her i salen ved, at dette er et principielt forslag fra SFs side, og at det bliver stillet hvert år, men for nu at tage tingene rigtig alvorligt vil jeg da godt komme med et par modsøgsmål.

Jeg vil spørge de konservative, om de forestiller sig, at Christiania kan nedlægges på 13 dage. Jeg vil spørge fremskridtspartiet, om de forestiller sig, at indkomstskatten kan ændres på 13 dage. Og jeg vil spørge venstre, om man mener, at man kan få 5 kr. for et biblioteksudlån om 13 dage.

Hr. Palle Simonsen var inde på overforbruget af de offentlige serviceydelser. Han talte om overforbruget af daginstitutioner, om overforbruget af den primære sundhedssektor, om overforbruget af bibliotekerne, og han følte sig foruroliget af, at behovet øjensynlig vokser med tilbuddet.

Nu er det jo sådan på daginstitutionsområdet, at man i en kommune i Nordsjælland kan komme til at betale 950 kr. for en vuggestueplads, at man i en anden kommune her i nærheden betaler 750 kr. og i en tredje 500 kr. Jeg vil godt spørge, om man mon synes, det er så billigt et tilbud, at behovet skulle være steget kolossalt af den grund. Har hr. Palle Simonsen mon ikke observeret, at der i de senere år er mange flere kvinder, der er gået ud i arbejdslivet, end der før har været, og at det måske kunne være derfor, behovet for daginstitutionspladser var vokset meget?

Med hensyn til bibliotekerne og det at holde en avis vil jeg sige, at der er ikke nogen